

STRACH KOLEM NÁ•S, STRACH V NÁ•S - 2.

Číslo Článu: 19 Červenec 2022

Je to nedávno, co se začalo vysílat na kanálu Epic drama seriál "POLICAJT" až do konce. Fajn, že se dala jsem se dát a když jsem to do poloviny prvního dílu náš jak nezvládala (zatím jsou odvysílané první dva díly), postupně mne to všechno. Ocitla jsem se totiž v New Yorku roku 1864, ve kterém znám, ale v době současnosti. Skvělá atmosférická sériál z produkce BBC America.

Tehdy ještě bylo zlo všechno, pánem možností. Ne tak už esaný, jako dnes. V seriálu je vidět, jak vypadalo až do NY tenkrát - a že si na tom dali záležet - a tehdejší - život, drogy, korupce, vraždy, trestní - nepokoje a rasový nenávist. Uvedomila jsem si ale, že tohle všechno je dosud a vždycky - to všechno skryté. Až o velkých pravdách se jen trochu pohně - z nutnosti - a pak postupně odebírá do ztracené. Viz ta poslední - až Kauza

Dozimetře. Ta už si taky dívá i lilo - každou dobu ji vystřídá další, a další. A my to stejně tak potelejeme a potelejeme.

- Urávit znáte latinský?
A slová - Chléb a hry (panem et circenses), které charakterizovalo pánem - stupně vzdoru v pozdním období - římského - Ámanského - Ámanského - prostředího lidu, které pak byla využita k jejich vlastním cílům. Římská - občanská, po zájmu republiky navíc zavádění svých politických prav, zpochodlněli a svou společenskou aktivitu projevovali jen na místech, které nebyla vydoučena - elitá - nebezpečná.

Jenže občas nás komu "hrábne", a zároveň se báje.

Zároveň pánem - Ájlet - co bude letos v zimě?

Kolik bude stát benzín. Jak se dostanou lidé do práce ažkol, když to mají - daleko?

Jak bude lidem v paneláckých stávach, v nichž tenkých stávach, když se nebude topit?

Co budou stát dřevský zimní boty? A bundy? A žínky - potřebny?

Na čem se bude vařit?

Kolik zaplatíme za nájem Ájí podnájem?

Bude dost doktorát a budou v dosahu?

Už teď je všechna potravin o dost dražší - kolik to bude pak?

Co když pánem - prázdní?

Jenže to všechno jsou otázky, na které věděm nikdo neodpovědět, tedy nemáme, pokud to není - jen plán chléb cholení. Jednoduše nevěděme. Všechny pořádáme s tím, že jednou musíme umřít, ale to je zástraené hluboko v nás, takže všechny plánujeme do budoucna. I když to mohlo být jen na dnešní den. A i když nevěděme, zda nás všechny po celém světě nespadne na hlavu cihly... Prostě všechny Ájíme pánem - tomnost - a plánujeme budoucnost. A to nás nyní - Nehledá na to, že tohle jsou problémy, které mohou všechny společně. A což teprve, když k tomu pánem - ipoříme?

osobně. Problém s partnerem. Nepříjemnosti s dětmi. Nemoc v rodině. Problémy v práci. V domě. To je situace, o které se tak krásně říká "Na mařili". Jenže o lidech, kteří se vzdávají, o těch psát nechci, protože zralý jen na eutanázii, tak jsou všechny možnosti. Obdivuju naopak ty, kteří svá život i příjemnost nejhodnotější - zdravotní problémy zvládají.

Já to přemýšlím celkem jednoduše a to je "na rozdíl od většíiny z většiny jsem dříma už dřív stojí a ho věku, takže do práce nemusím ani dělat už kdy nevodit.".

Tak si dřívám sama sobě "velkou žádost": když jdu se svážím chlupatcem ven, a někde si sednu, tak si pár žádou, co všechno bych mohla udělat. Pokud možno podrobně...

To je taková znájmka berlička, pomocná v podobných situacích. Dřívám si třímožnost, například si budoucnost, kterou zvlájdnu splnit. Asi ne dnes, a třeba mi to bude trvat i déle (nebude se mi zrovna teď, v tom horku, vytárat luxovat), ale určitě alespoň něco splním.

Vážte mi, doporučuju vám také naplnit si den podobně, jako to psala Anička - pod třemto minulým členkem. Je já smutno, ale snadže se.

Nerada se dívám na lidi, kteří se vzdávají. Bohužel, jen u něj v ulici se už pár bytů takhle smutně uvolnilo...

Přinuďte si svá dny?

Máte nějaké stabilní - zábavy?

I kdyby to byl jen TV seriál?

d@niela